

Sygn. akt II W 689/21

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2021r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Piotrowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Formaniewicz

Oskarżyciel: -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 października 2021r. sprawy z wniosku o ukaranie Komendanta Miejskiego Policji w G.

przeciwko

T. P.- zd. M., c. W. i F. z d. B., ur. (...) w G., zam. (...)-(...) G., ul. (...), PESEL: (...)

obwinionej o to, że:

w okresie od dnia 4 kwietnia 2019 roku do dnia 31 marca 2021 roku w G. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...) używała instalację gazową oraz użytkowała przewody kominowe nie poddane wymaganej na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. C Ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane kontroli, dopuszczając tym do możliwości powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia się ognia.

tj. za wykroczenie z art. 82 § 1 pkt 3 kw

orzekł:

1. Obwinioną **T. P.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej we wniosku o ukaranie czynu, tj. popełnienia wykroczenia z art. 82 § 1 pkt 3 kw i za to, na podstawie art. 82 § 1 pkt 3 kw wymierza jej karę grzywny w wysokości 200 zł (dwustu złotych).
2. Zwalnia obwinioną od opłaty, a wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 689/21

UZASADNIENIE

T. P. jest właścicielką lokalu nr (...) przy ul. (...). Zamieszkuje ona w tym lokalu na stałe. Od 2006r. obwiniona toczy spór prawny ze Spółdzielnią Mieszkaniową w G.. Spółdzielnia Mieszkaniowa w G. zarząd sprawuje z mocy ustawy to jest na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 15.12. (...). o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U. z 2020 r., poz. 1465).

(dowód: wypis z księgi wieczystej – k.4-6

zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia – k.1-3

Zgodnie z treścią art. 62 ust 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane: obiekty budowlane powinny być w czasie ich użytkowania poddawane przez właściciela lub zarządcę kontroli:

- 1) okresowej, co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego:

a) elementów budynku, budowli i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania obiektu,

b) instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska,

c) instalacji gazowych oraz przewodów kominowych (dymowych, spalinowych i wentylacyjnych).

W okresie od 4 kwietnia 2019r. do dnia 31 marca 2021 r. między innymi w budynku, w którym znajduje się lokal mieszkalny obwinionej, były dokonywane regularne przeglądy szczelności instalacji gazowej oraz stanu technicznego przewodów kominów wentylacyjnych, z czego były sporządzane odpowiednie protokoły.

W przypadku każdej z kontroli, zakończonej następnie sporządzeniem protokołu, T. P. nie udostępniła osobom dokonującym kontroli instalacji znajdującej się w jej mieszkaniu, nie wpuszczając nikogo do mieszkania pomimo obecności w nim a także pomimo uprzedniego zobowiązania jej przez spółdzielnię do udostępnienia lokalu. W przeszłości to jest w 2010 roku obwiniona zleciła samodzielnie kontrolę instalacji gazowej. Również w dniu 12 kwietnia 2021 r. sporządzono taki protokół na zlecenie obwinionej zaś w dniu 26 lutego 2021 r. protokół okresowej kontroli przewodów kominowych.

(dowód: zeznania M. Z. - k. 44v

pismo Spółdzielni Mieszkaniowej wraz z potwierdzeniem odbioru – k.12-13

wyjaśnienia obwinionej – k. 17, 31-31v

odpisy protokołów i notatek– k. 9-12

protokół z kontroli szczelności instalacji gazowej z dnia 12.04.2021 r. – k. 35

protokół z kontroli przewodów kominowych – k. 36

protokół z dnia 10.02.2010 r. – k. 34)

Obwiniona była uprzednio ukarana za wykroczenie z art. 82 § 1 pkt 3 kw.

(dowód: odpis wyroku w sprawie II W 799/19 – k. 7-8)

Obwiniona nie przyznała się do zarzucanego jej wykroczenia. Stwierdziła, że jako osoba odpowiedzialna za swój lokal mieszkalny, samodzielnie sprawdzała szczelność gazową, zlecając tę czynność odpowiedniej firmie i płacąc za nią. Ponadto stwierdziła, że zarzuty jej stawiane są teoretyczne a to spółdzielnia mieszkaniowa nęka ją procesowo. Obwiniona stała na stanowisku, że odrębna własność lokalu, która jej przysługuje, powoduje wyjście ze spółdzielni i to ona jako właściciel zleca niezależnym przedsiębiorcom sprawdzenie instalacji gazowej i wentylacyjnej.

(dowód: wyjaśnienia pisemne T. P. – k. 17, 31-31v)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej. W pierwszej kolejności przeczą im dowody z dokumentów zgromadzonych w niniejszym postępowaniu. W szczególności na uwagę zasługuje fakt, że w okresie objętym zarzutem tj. od 4 kwietnia 2019 r. do 31 marca 2021 r. rzeczywiście obwiniona była zobowiązana do udostępnienia swojego lokalu celem sprawdzenia szczelności przewodów wentylacyjnych oraz instalacji gazowej. Obwiniona nie wpuściła pracowników spółdzielni ani zewnętrznej firmy pomimo posiadania wiedzy o takim obowiązku. Należy również podkreślić, że w tym okresie obwiniona nie dokonywała kontroli szczelności tych instalacji na własną rękę. Z przedłożonych przez nią dokumentów jasno bowiem wynika, że zleciła te czynności – w odniesieniu do kontroli szczelności instalacji gazowej - dopiero w kwietniu 2021 r. a zatem już po okresie, który jest przedmiotem

niniejszego postępowania. W konsekwencji Sąd doszedł do przekonania, że wyjaśnienia obwinionej, w których utrzymywała, że samodzielnie zlecała odpowiednie kontrole w okresie objętym zarzutem, nie polegają na prawdzie.

Sąd doszedł do przekonania, że należało dać wiarę pozostałym dowodom zgromadzonym w niniejszej sprawie, w tym zeznaniom świadka M. Z., albowiem zeznania tego świadka są spójne z załączonymi do sprawy kopiami protokołów sporządzanych na okoliczność kolejnych kontroli w budynku, w którym znajduje się lokal mieszkalny obwinionej. Świadek w sposób jasny i konsekwentny przedstawił jak wyglądała kwestia doręczania obwinionej korespondencji ze spółdzielni mieszkaniowej. Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wiarygodność tego świadka.

Sąd w pełni dał wiarę również protokołom i innym dokumentom zgromadzonym w sprawie. Są one spójne ze sobą, wzajemnie się uzupełniają i zająwiają a nadto ich wiarygodność nie była w toku postępowania przez nikogo kwestionowana. W zestawieniu z treścią zawiadomienia zarządu spółdzielni o popełnieniu wykroczenia przez obwinioną, tworzą jasną i jednolitą całość.

Obwiniona, działając z pełną świadomością i wiedzą o konieczności przeprowadzenia kontroli, w okresie od dnia 4 kwietnia 2019 roku do 31 marca 2021 roku w G. na ul. (...) w mieszkaniu nr (...) używała instalację gazową oraz użytkowała przewody kominowe nie poddane wymaganej na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. C Ustawy z dnia 07 lipca 1994 roku Prawo budowlane kontroli, dopuszczając tym do możliwości powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia się ognia.

Zdaniem Sądu, w ten sposób T. P. wyczerpała znamiona czynu z art. 82 § 1 pkt 3 kw. Zgodnie bowiem z tym przepisem, odpowiedzialności za wykroczenie podlega ten, kto dokonuje czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, polegających na używaniu instalacji, urządzeń i narzędzi niepoddanych wymaganej kontroli lub niesprawnych technicznie albo użytkowaniu ich w sposób niezgodny z przeznaczeniem lub warunkami określonymi przez producenta, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzeniania ognia.

Mając na względzie powyższe ustalenia, Sąd uznał, że wina T. P. nie budzi żadnych wątpliwości oraz że została udowodniona w sposób dostateczny.

Przechodząc do uzasadnienia kary wymierzonej obwinionej za popełnione wykroczenie wskazać należało, iż wykroczenie z art. 82 § 1 kw zagrożone jest karą aresztu, grzywny albo karze nagany. W ramach tego ustawowego zagrożenia w niniejszej sprawie Sąd uznał, iż odpowiednią sankcją wobec obwinionej było wymierzenie kary 200 zł grzywny. Wymierzając obwinionej karę Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami jej wymiaru określonymi w art. 33 kw mając na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, leżące w granicach cech przypisanego obwinionej wykroczenia, a także dotyczące osoby sprawcy i mające znaczenie dla wymiaru kary. Zgodnie z art. 33 § 2 kw wymierzając karę, organ orzekający bierze pod uwagę w szczególności rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, stopień winy, pobudki, sposób działania, stosunek do pokrzywdzonego, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem i zachowanie się po popełnieniu wykroczenia.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył fakt wykazywania przez obwinioną dużego natężenia złej woli, w dłuższym okresie czasu. Obwiniona, spór ze spółdzielnią na tle zarządu rozciąga na wszystkie sfery działań spółdzielni, co w rezultacie skutkuje negatywnymi konsekwencjami dla niej samej. Okolicznością przemawiającą na niekorzyść obwinionej był również fakt, że była ona już ukarana przez sąd za tożsame wykroczenie popełnione we wcześniejszym okresie symboliczną karą nagany, co jednak nie przyniosło oczekiwanych rezultatów.

Sąd do okoliczności łagodzących zaliczył wiek obwinionej a także fakt, że w późniejszym okresie obwiniona na własną rękę przeprowadziła kontrolę szczelności instalacji gazowej oraz przewodów kominowych.

W ocenie Sądu wymierzona kara grzywny jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinioną czynu zabronionego oraz nie przekracza również stopnia winy obwinionej. Należy również przypuszczać, że spełni cele zapobiegawcze oraz wychowawcze w stosunku do obwinionej. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej, a mianowicie uzmysławia ona społeczeństwu, że popełnianie tego typu wykroczeń nie pozostanie bezkarne. Orzeczonej karze będzie w stanie skłonić obwinioną do podjęcia działań umożliwiających z kolei spółdzielni realizację jej zobowiązań względem lokatorów.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym sentencji wyroku.

W toku postępowania nie udało się ustalić sytuacji majątkowej obwinionej, jednak już sam wiek obwinionej wskazuje na to, że utrzymuje się ze świadczeń emerytalno-rentowych. Dlatego też Sąd na podstawie art. 121 kpsw w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolnił obwinioną od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś zryczałtowaną równowartością wydatków poniesionych w sprawie obciążył Skarb Państwa, orzekając jak w punkcie 2 sentencji wyroku.